

ה"ת 29906/12/20 - חאלד גראבה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה"ת 29906-12-20 גראבה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת תמר נסים שי
מבקשים	חאלד גראבה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. הליך פלילי המתנהל כנגד בנו של המבקש ועל פי הנטען הינו בבעלות המבקש. הבקשה מוגשת על פי כותרתה מכוח הוראת סע' 37 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (ולהלן: "**הפקודה**").

רקע וטענות הצדדים -

2. כרקע להחלטה אציין, כי כנגד בנו של המבקש (להלן: "**הנאשם**") הוגש ביום 12.7.20 כתב אישום, אשר מייחס לו ביצוע עבירות של הפקרה אחרי פגיעה, גרימת מוות ברשלנות, נהיגה ללא פוליסת ביטוח, נסיעה במהירות גבוהה מהמותר, ואי קיום חובה כלפי הולך רגל במעבר חציה. על פי עובדות כתב האישום ובתמצית - הנאשם נהג בכביש עירוני במהירות העולה על המותר, ותוך כדי נסיעתו פגע בעוצמה בהולכת רגל (עורוב חביבאללה ז"ל ולהלן: "**המנוחה**") שצעדה במעבר חציה. כתוצאה מהפגיעה הועפה המנוחה לנתיב השמאלי, ושם נפגעה ע"י רכב אחר שנסע בנתיב זה. על פי האמור בכתב האישום, אותו נהג ברכב האחר, מר מוסטפא שחאדה (ולהלן: "**שחאדה**"), בלם את רכבו, אך המנוחה נלכדה מתחת לרכב ונגררה למרחק של מספר מטרים על ידו. בעקבות הפגיעה האט הנאשם לרגע, אך מיד לאחר מכן נמלט מהמקום. כתוצאה מהפגיעה במנוחה נקבע מותה.

3. בבקשה שלפניי טוען המבקש שהרכב הינו בבעלותו הבלעדית. מעיון בחומר החקירה עולה שהרכב אינו משמש כראיה בהליך. ממילא, בחלוף 6 חודשים מאז התאונה הקטלנית, חזקה על המשיבה כי ערכה את כל הבדיקות הנדרשות ברכב ותיעדה אותו כנדרש, וניתן להשיבו למבקש ולצמצם את הפגיעה בזכותו הקניינית.

בדיון בבקשה הוסיף המבקש וטען כי אין בפי המשיבה טענה לליקוי מכני ברכב שגרם לתאונה, ודו"ח בוחן תנועה אף קבע כי לא היה כל ליקוי כזה. המבקש אף התחייב שלא תעלה כל טענה מצד הנאשם בהליך העיקרי לקיומו של ליקוי מכני ברכב. לגישתו, יש לפעול על פי נהלי המשטרה אליהם מפנה המשיבה, המאפשרים שחרור הרכב בכפוף לבדיקת בוחן מטעם הנאשם, וויתור מצדו על טענות עתידיות בדבר ממצאים נוספים בנוגע לרכב. אשר לעתירה שהוגשה ע"י משפחת המנוחה לבג"ץ (ולהלן: "**העתירה**"), בגדרה עתרה להחמרת כתב האישום כנגד המבקש ולהגשת כתב אישום גם כנגד שחאדה, נטען כי ככל שזו תתקבל (ובהקשר זה צוין כי הנאשם מצדד בקבלת העתירה בכל הנוגע להגשת כתב אישום נוסף), ניתן כבר כעת להעמיד לרשותו של שחאדה פרק זמן לבדיקת הרכב ואז לאפשר שחרורו.

4. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטעמה, הרכב התפוס דרוש כראיה בהליך העיקרי שמצוי עדיין בראשיתו, ומשכך לא ניתן לשחררו. הרכב אמנם נבדק זה מכבר ע"י בוחן משטרי, אך לא קיימת ערובה לכך שההגנה לא תעלה בעתיד טענות לעניין ממצאים כאלה ואחרים בנוגע לרכב. בהקשר זה מפנה המבקשת לנוהל המשטרי האמור בנוגע לבדיקת רכב ע"י ההגנה, בנסיבות כגון דא. עוד מפנה המשיבה לעתירה, וטוענת כי ככל שזו תתקבל ויוגש כתב אישום כנגד שחאדה, הרי שוויתורו של הנאשם כאן על טענות עתידיות ביחס לממצאים ברכב, אין בכוחו לחייב את שחאדה. בדיון לפני צוין שהדיון בעתירה נקבע לחודש יוני השנה.

דיון והכרעה -

5. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

6. הרכב נושא הבקשה היה מעורב בתאונה קטלנית. לפיכך, ברי כי הוא בעל ערך ראייתי מהותי. ההליך הפלילי עודנו באיבו, כאשר טרם נמסרה תשובת הנאשם לכתב האישום ולא ברור אם גובש קו הגנה. בשלב זה של ההליך, לא ניתן לקבוע כי מדובר בראיה שלא יזקקו לה במשפט בדרכים כאלה ואחרות. אם כן, החזקת הרכב והמשך תפיסתו מתיישבת עם תכליות הפקודה (ראה בהקשר זה בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.2006)).

7. עם זאת, ואף שעל דרך הכלל נראה שעל עניין זה ניתן להתגבר באמצעות הנהלים הקבועים של בדיקת הרכב על ידי בוחן מטעם הנאשם במשטרה וחתימה על הסכמות כאלה ואחרות ביחס אליו, בעניין כאן נטען כי הותרת הרכב בידי המשיבה חיונית. זאת, נוכח העתירה התלויה ועומדת, אשר יכול שתוצאתה תשליך על כתב האישום בשני היבטים - ההחמרה המבוקשת שם וצירופו של שחאדה כנאשם נוסף.

המשיבה טוענת כי ככל שעתירה זו תתקבל והמשיבה תחויב בהגשת כתב אישום כנגד שחאדה, קיימת אפשרות שהאחרון יחפוץ בבדיקת הרכב לצורך הגנתו. המבקש איננו מציע פתרון ראוי להתמודדות עם אפשרות זו, שכן צירופו כעת כמשיב נוסף לבקשה זו, ואפילו מתן אפשרות לבדוק את הרכב (עניין שיש בו קושי כשלעצמו שכן הוא אינו חלק מההליך כעת) במיוחד שעה שאין בפניו כתב אישום המופנה כלפיו, עלול להעמידו במצב בו

טיפגע הגנתו.

יתרה מכך, עיון בתיק העיקרי מעלה כי הנאשם עצמו ביקש לדחות את התשובה לכתב האישום מהטעם הזה בדיוק. לדבריו שם "מתן מענה לאישום אשר תוכנו עובדותיו והאישומים בו אינם סופיים... עלול להשליך על אופן ניהול המשפט של הנאשם". אם כן, כאשר על הגנתו שלו אפשר שיש בעתירה כדי להשליך, קל וחומר על הגנת מי שטרם הואשם כלל.

8. אינני מתעלמת מטענות המבקש לעניין הפגיעה בזכותו לקניין, בפרט לאור חלוף הזמן מאז תפיסת הרכב והצפי להמשך החזקתו. עם זאת, באיזון בין זכותו לבין זכות הנאשם (והנאשם הפוטנציאלי) להליך הוגן והאינטרס הציבורי שבחקר האמת, סבורני כי ידם של האחרונים על העליונה.

9. על רקע כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"א, 24 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.